ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 21. júla 2011 *

Vo veci C-506/08 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané 14. novembra 2008,

Švédske kráľovstvo, v zastúpení: K. Petkovska a A. Falk, splnomocnené zástupkyne,

odvolateľ,

ktorého v konaní podporujú:

Dánske kráľovstvo, v zastúpení: B. Weis Fogh a V. Pasternak Jørgensen, splnomocnené zástupkyne,

Holandské kráľovstvo, v zastúpení: C. Wissels a J. Langer, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: angličtina.

Fínska republika, v zastúpení: J. Heliskoski, splnomocnený zástupca,

vedľajší účastníci konania v odvolacom konaní,

ďalší účastníci konania:

MyTravel Group plc, so sídlom v Rochdale (Spojené kráľovstvo),

žalobkyňa v prvostupňovom konaní,

Európska komisia, v zastúpení: X. Lewis, P. Costa de Oliveira a C. O'Reilly, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

ktorú v konaní podporujú:

Spolková republika Nemecko, v zastúpení: M. Lumma a B. Klein, splnomocnení zástupcovia,

Francúzska republika, v zastúpení: E. Belliard, G. de Bergues a A. Adam, splnomocnení zástupcovia,

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, v zastúpení: E. Jenkinson a S. Ossowski, splnomocnení zástupcovia,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory A. Tizzano (spravodajca), sudcovia A. Borg Barthet, M. Ilešič, M. Safjan a M. Berger,

generálna advokátka: J. Kokott,
tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 7. októbra 2010,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 3. marca 2011,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Švédske kráľovstvo sa svojím odvolaním domáha zrušenia rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 9. septembra 2008, MyTravel/Komisia (T-403/05, Zb. s. II-2027, ďalej len „napadnutý rozsudok"), ktorým uvedený súd zamietol žalobu podanú MyTravel Group plc (ďalej len „MyTravel") proti rozhodnutiu Komisie D(2005) 8461 z 5. septembra 2005 (ďalej len „prvé sporné rozhodnutie") a rozhodnutiu Komisie D(2005) 9763 z 12. októbra 2005 (ďalej len „druhé sporné rozhodnutie"), ktoré čiastočne zamietajú návrh MyTravel, ktorého predmetom bolo získanie prístupu k niektorým prípravným dokumentom Komisie v oblasti kontroly koncentrácií (ďalej len spoločne „sporné rozhodnutia").

Právny rámec

2 Odôvodnenia č. 2, 4 a 11 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331) znejú:

„(2) Otvorenosť umožňuje občanom tesnejšie sa zapájať do rozhodovacieho procesu a zaručuje, že v demokratickom systéme sa administratíva stáva legitímnejšou, efektívnejšou a zodpovednejšou voči občanovi. Otvorenosť prispieva k posilneniu

princípov demokracie a úcty k základným právam, ako to ustanovuje článok 6 Zmluvy o EÚ a Charta základných práv Európskej únie.

…

(4) Účelom tohto nariadenia je čo najúčinnejšie uplatniť právo verejnosti na prístup k dokumentom a ustanoviť pre tento prístup všeobecné pravidlá a obmedzenia v súlade s článkom 255 ods. 2 Zmluvy o ES.

…

(11) V zásade majú byť všetky dokumenty týchto orgánov [inštitúcií – *neoficiálny preklad*] prístupné verejnosti. Je však potrebné chrániť niektoré verejné a súkromné záujmy prostredníctvom výnimiek. Orgány [Inštitúcie – *neoficiálny preklad*] majú mať právo chrániť svoje vnútorné porady a rokovania v prípadoch, keď je potrebné zachovať ich schopnosť plniť úlohy. Pri posudzovaní výnimiek majú orgány [inštitúcie – *neoficiálny preklad*] zohľadniť tie zásady v právnych predpisoch Spoločenstva, ktoré sa týkajú ochrany osobných údajov vo všetkých oblastiach činnosti únie."

3 Článok 1 uvedeného nariadenia znie:

„Účelom tohto nariadenia je:

a) vymedziť pravidlá, podmienky a obmedzenia z dôvodu verejného alebo súkromného záujmu, ktorými sa spravuje právo na prístup k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (ďalej len ‚orgány') [(ďalej len ‚inštitúcie') – *neoficiálny preklad*], ako sa ustanovuje v článku 255 Zmluvy o ES, takým spôsobom, aby sa zaistil čo najširší prístup k dokumentom;

b) stanoviť pravidlá, ktoré zabezpečia čo najľahšie možné uplatňovanie tohto práva, a

c) podporiť dobrú administratívnu prax v prístupe k dokumentom."

4 V zmysle článku 2 ods. 1 a 3 toho istého nariadenia:

„1. Každý občan únie a každá fyzická alebo právnická osoba s bydliskom alebo sídlom v niektorom členskom štáte má právo na prístup k dokumentom orgánov [inštitúcií – *neoficiálny preklad*] v súlade s pravidlami, podmienkami a obmedzeniami určenými v tomto nariadení.

…

3. Toto nariadenie sa vzťahuje na všetky dokumenty zo všetkých oblastí činnosti Európskej únie, ktoré niektorý z orgánov [niektorá z inštitúcií – *neoficiálny preklad*] má, to znamená dokumenty, ktoré vypracoval alebo dostal [vypracovala alebo dostala – *neoficiálny preklad*] a ktoré má v držbe."

5 Článok 4 ods. 2, 3 a 6 nariadenia č. 1049/2001 stanovuje:

„2. Orgány [Inštitúcie – *neoficiálny preklad*] odmietnu prístup k dokumentu v prípade, keď by sa jeho zverejnením porušila ochrana:

— …

— súdneho konania a právneho poradenstva,

— účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly,

pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.

3. Prístup k dokumentu, ktorý orgán vypracoval [inštitúcia vypracovala – *neoficiálny preklad*] pre vnútornú potrebu alebo ktorý orgán obdržal [inštitúcia dostala – *neoficiálny preklad*], vzťahujúcemu sa k veci, v ktorej ešte orgán nerozhodol [inštitúcia nerozhodla – *neoficiálny preklad*], bude odmietnutý v prípade, ak by zverejnenie dokumentu mohlo vážne narušiť rozhodovací proces orgánu [inštitúcie – *neoficiálny preklad*], pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.

Prístup k dokumentu, ktorý obsahuje stanoviská pre vnútornú potrebu, ktoré sú súčasťou rokovaní a predbežných porád v dotknutom orgáne [dotknutej inštitúcii – *neoficiálny preklad*], bude odmietnutý aj po prijatí rozhodnutia, ak by zverejnenie dokumentu mohlo vážne narušiť rozhodovací proces orgánu [inštitúcie – *neoficiálny preklad*], pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.

…

6. Ak sa ktorákoľvek z výnimiek vzťahuje iba na niektoré časti požadovaného dokumentu, zostávajúce časti dokumentu sa uvoľnia na zverejnenie.“

6 Podľa článku 7 ods. 2 uvedeného nariadenia:

„V prípade úplného alebo čiastočného zamietnutia môže žiadateľ do 15 pracovných dní od obdržania odpovede od orgánu [prijatia odpovede od inštitúcie – *neoficiálny preklad*] podať opakovanú žiadosť s požiadavkou, aby orgán prehodnotil [inštitúcia prehodnotila – *neoficiálny preklad*] svoje stanovisko.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

7 Rozsudkom zo 6. júna 2002, Airtours/Komisia (T-342/99, Zb. s. II-2585), Súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie Komisie 2000/276/ES z 22. septembra 1999, ktorým sa koncentrácia vyhlásila za nezlučiteľnú s vnútorným trhom a dohodou EHP (vec IV/M.1524 – Airtours/First Choice) (Ú. v. ES L 93, 2000, s. 1, ďalej len „rozhodnutie Airtours"). Toto rozhodnutie sa týkalo koncentrácie medzi britskou cestovnou agentúrou Airtours plc, v súčasnosti MyTravel, a jej konkurentom First Choice plc (ďalej len „First Choice").

8 Komisia preto vytvorila pracovnú skupinu pozostávajúcu z úradníkov Generálneho riaditeľstva (GR) pre hospodársku súťaž a z právneho servisu tejto inštitúcie s cieľom preskúmať, či je vhodné podať proti tomuto rozsudku odvolanie a posúdiť vplyv uvedeného rozsudku na konania vzťahujúce sa na kontrolu koncentrácií alebo na iné oblasti. Táto pracovná skupina vypracovala správu (ďalej len „správa"), ktorá bola členovi Komisie poverenému otázkami hospodárskej súťaže predložená 25. júla 2002, teda pred uplynutím lehoty upravenej na podanie odvolania proti tomu istému rozsudku.

9 Listom z 23. mája 2005 MyTravel požiadala Komisiu podľa nariadenia č. 1049/2001 o prístup k správe, dokumentom týkajúcim sa jej prípravy (ďalej len „pracovné dokumenty"), ako aj k dokumentom nachádzajúcim sa v spise dotknutej koncentrácie, na ktorých bola správa založená alebo ktoré v nej boli citované (ďalej len „ostatné vnútorné dokumenty").

10 Vzhľadom na počet žiadaných dokumentov sa MyTravel a Komisia dohodli, že Komisia vybaví oddelene na jednej strane správu a pracovné dokumenty a na druhej strane ostatné vnútorné dokumenty.

11 Keďže Komisia pôvodne zamietla, prinajmenšom čiastočne, prístup k všetkým týmto dokumentom dvoma listami z 12. júla a 1. augusta 2005, MyTravel podala dve opakované žiadosti v súlade s článkom 7 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001, na ktoré Komisia odpovedala prijatím sporných rozhodnutí.

12 Prvým sporným rozhodnutím Komisia najmä zamietla oznámiť MyTravel správu a pracovné dokumenty, domnievajúc sa jednak, že sa na ne vzťahovala prinajmenšom jedna z výnimiek z práva na prístup uvedených v článku 4 ods. 2 druhej a tretej zarážke a článku 4 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1049/2001, ktoré sa týkajú ochrany súdneho konania a právneho poradenstva, účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly, ako aj rozhodovacieho procesu, a jednak, že neprevážil verejný záujem na zverejnení takýchto dokumentov.

13 Druhým sporným rozhodnutím Komisia zamietla sprístupniť časť ostatných vnútorných dokumentov. Domnievala sa totiž, že výnimky upravené v článku 4 ods. 2 tretej zarážke a článku 4 ods. 3 druhom pododseku uvedeného nariadenia týkajúce sa účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly, ako aj rozhodovacieho procesu sa uplatňujú najmä:

— na poznámky adresované generálnym riaditeľom GR pre hospodársku súťaž členovi Komisie poverenému otázkami hospodárskej súťaže (ďalej len „poznámky pre komisára“),

— na päť poznámok adresovaných zo strany GR pre hospodársku súťaž iným službám Komisie vrátane právneho servisu s cieľom predložiť návrhy znenia adresátom a požiadať o ich stanovisko v súvislosti s týmito návrhmi (ďalej len „poznámky pre iné služby“) a

— na poznámky iných služieb Komisie, ktoré boli odpoveďami na päť už citovaných poznámok GR pre hospodársku súťaž a boli vypracované s cieľom predstaviť analýzu návrhov znenia zo strany týchto služieb (ďalej len „poznámky ako odpovede iných služieb než právneho servisu“).

14 Pokiaľ ide o päť poznámok predložených právnym servisom, ktoré boli odpoveďami na päť už citovaných poznámok GR pre hospodársku súťaž (ďalej len „poznámky ako odpovede právneho servisu“), Komisia na odôvodnenie zamietnutia prístupu poukázala na článok 4 ods. 2 druhú zarážku nariadenia č. 1049/2001, teda na ustanovenie, ktoré sa týka ochrany súdneho konania a právneho poradenstva.

15 Komisia okrem toho poukázala na osobitnú situáciu určitých dokumentov, v súvislosti s ktorými nebol umožnený čiastočný ani plný prístup. Ide najmä o správu úradníka povereného vypočutím, o poznámku GR pre hospodársku súťaž adresovanú poradnému výboru a o poznámku v spise týkajúcu sa návštevy v priestoroch First Choice.

16 Komisia nakoniec zdôraznila, že MyTravel nepredložila nijaký dokument spôsobilý preukázať prevaženie verejného záujmu, aby boli dokumenty, ktoré sú predmetom žiadosti o prístup, v každom prípade zverejnené.

Napadnutý rozsudok

17 Dňa 15. novembra 2005 podala MyTravel proti sporným rozhodnutiam žalobu o neplatnosť.

18 Na podporu svojej žaloby MyTravel poukázala na sériu dôvodov smerujúcich k preukázaniu, že Komisia spornými rozhodnutiami nesprávne uplatnila článok 4 ods. 2 druhú a tretiu zarážku a článok 4 ods. 3 druhý pododsek nariadenia č. 1049/2001 týkajúci sa výnimiek z práva na prístup týkajúcich sa ochrany súdneho konania a právneho poradenstva, inšpekcií, vyšetrovania a kontroly, ako aj rozhodovacieho procesu.

O výnimke týkajúcej sa ochrany rozhodovacieho procesu

19 Súd prvého stupňa po prvé preskúmal, či Komisia v sporných rozhodnutiach správne uplatnila výnimku týkajúcu sa ochrany rozhodovacieho procesu upravenú v článku 4 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1049/2001.

20 Pokiaľ ide o správu, Súd prvého stupňa po tom, čo v bodoch 42 až 46 napadnutého rozsudku konštatoval, že išlo o dokument, na ktorý sa môže vzťahovať táto výnimka a že sa mohla uplatniť „aj po prijatí rozhodnutia“, v bode 47 toho istého rozsudku pripomenul, že Komisia sa domnievala, že zverejnenie správy by mohlo vážne narušiť jej rozhodovací proces, keďže by spochybnilo slobodu názoru jej autorov.

21 Súd prvého stupňa v tejto súvislosti dospel v bodoch 48 až 53 tohto rozsudku k názoru, že správa patrila medzi čisto administratívne úlohy Komisie. Záujem verejnosti na získaní dokumentu na základe zásady transparentnosti nemá rovnakú váhu pre dokument vyplývajúci zo správneho konania a pre dokument týkajúci sa konania, v rámci ktorého dotknutá inštitúcia vystupuje v postavení zákonodarcu.

22 Zverejnenie správy by tak mohlo odhaliť prípadne kritický názor úradníkov Komisie a umožniť porovnanie obsahu správy s nakoniec prijatými rozhodnutiami. Okrem toho by jej autori mohli byť vedení k autocenzúre a k tomu, aby sa vyhli vyjadreniu názoru ohrozujúceho adresáta tejto správy. To by mohlo vážne narušiť rozhodovaciu slobodu Komisie, ktorej členovia musia vykonávať svoje funkcie úplne nezávisle vo všeobecnom záujme Únie. Komisia by bola rovnako ukrátená o slobodný a úplný názor jej zamestnancov a úradníkov.

23 Súd prvého stupňa v bode 54 napadnutého rozsudku tiež uviedol, že takéto riziko vážneho narušenia rozhodovacieho procesu bolo primerane pravdepodobné, a nie čisto hypotetické. Zdá sa totiž pravdepodobné, že člen Komisie poverený hospodárskou súťažou by sa nachádzal v situácii, keď by od svojich spolupracovníkov viac nepožadoval písomný, resp. kritický názor, ak by dokumenty, akým je dotknutý dokument, mali byť zverejnené.

24 Pokiaľ ide o pracovné dokumenty, Súd prvého stupňa sa v bode 59 napadnutého rozsudku domnieval, že vzhľadom na to, že správa je chránená v zmysle článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001, dokumenty, ktoré umožnili jej vypracovanie a ktoré obsahujú prípravné posúdenia alebo provizórne závery pre vnútornú potrebu, tiež spadajú do pôsobnosti tejto výnimky.

25 Pokiaľ ide o ostatné vnútorné dokumenty, to znamená poznámky pre komisára, poznámky pre iné služby a poznámky ako odpovede iných služieb než právneho servisu, Súd prvého stupňa v bodoch 94 až 100 napadnutého rozsudku uviedol, že Komisia správne tvrdila, že zverejnenie týchto rôznych dokumentov, či už čiastočné, alebo úplné, zníži schopnosť jej služieb na účely vyjadrenia ich pohľadu a mohlo by vážne narušiť jej rozhodovací proces v rámci kontroly koncentrácií.

26 Tieto prípravné dokumenty môžu totiž obsahovať názory, pochybnosti alebo zmeny postoja, ktoré sa na konci dotknutého rozhodovacieho procesu možno ani nenachádzajú v konečných zneniach dotknutých rozhodnutí. Okrem toho zverejnenie týchto dokumentov by znamenalo, že ich autori by v budúcnosti brali možnosť zverejnenia do úvahy až do takej miery, že by ich to mohlo viesť k autocenzúre a k tomu, že by viac neprezentovali stanovisko ohrozujúce adresáta dotknutého dokumentu.

27 Súd prvého stupňa tiež uviedol, že riziko vážneho narušenia rozhodovacieho procesu Komisia posúdila individuálne a konkrétne, najmä keď uviedla, že zverejnenie dokumentov by mohlo narušiť jej posúdenie v súvislosti s podobnými operáciami, ku ktorým by mohlo dôjsť medzi dotknutými účastníkmi konania alebo v rovnakej oblasti.

28 Súd prvého stupňa nakoniec v bode 100 napadnutého rozsudku uviedol, že riziko vážneho narušenia rozhodovacieho procesu v prípade zverejnenia týchto dokumentov bolo primerane pravdepodobné, a nie čisto hypotetické. Preto sa zdá, že možno predpokladať, že takéto dokumenty môžu byť použité – aj keď nevyhnutne nepredstavujú konečné stanovisko Komisie – na ovplyvnenie stanovísk jej služieb pri skúmaní podobných vecí týkajúcich sa rovnakej oblasti činnosti alebo rovnakých hospodárskych kategórií.

29 Pokiaľ ide o správu úradníka povereného vypočutím, Súd prvého stupňa v bodoch 104 až 106 napadnutého rozsudku uviedol, že z rovnakého dôvodu ako v prípade ostatných vnútorných dokumentov mohla Komisia zamietnuť prístup k nim vzhľadom na skutočnosť, že keďže táto správa obsahovala názory úradníka, ktorý bol poverený vypočutím, na vec a procesné aspekty dotknutej koncentrácie, jej zverejnenie by mohlo ohroziť jeho slobodu názoru. To by vážne narušilo rozhodovací proces Komisie v oblasti koncentrácií, pretože tá by sa v budúcnosti nemohla oprieť o nezávislé, slobodné a úplné stanoviská úradníkov poverených vypočutím.

30 Pokiaľ ide o poznámku GR pre hospodársku súťaž zaslanú poradnému výboru, Súd prvého stupňa dospel k záveru, že jej zverejnenie by vážne narušilo rozhodovací proces Komisie, keďže aj konzultácia s poradným výborom je súčasťou tohto procesu v oblasti kontroly koncentrácií. Aj keď je poradný výbor zložený zo zástupcov členských štátov, a tak sa odlišuje od Komisie, skutočnosť, že Komisia je povinná zaslať tomuto výboru vnútorné dokumenty, aby sa mohol vyjadriť, dovoľuje dospieť k záveru, že táto poznámka je vnútorným dokumentom Komisie.

31 Súd prvého stupňa tiež rozhodol, že zverejnenie poznámky, ktorá sa týkala návštevy v priestoroch First Choice, v spise by vážne narušilo rozhodovací proces Komisie vzhľadom na skutočnosť, že v niektorých častiach tento dokument odrážal dojmy úradníkov GR pre hospodársku súťaž v priebehu návštevy.

32 Súd prvého stupňa sa okrem toho vyjadril k otázke, či v predmetnej veci verejný záujem v zmysle článku 4 ods. 3 druhého pododseku poslednej vety nariadenia č. 1049/2001 odôvodňuje, aby boli dotknuté dokumenty v každom prípade zverejnené. V tejto súvislosti sa v bode 61 napadnutého rozsudku konštatovalo, že MyTravel tvrdila, že „potreba chápať, čo sa stalo a čo vykonala Komisia, ako aj potreba zabezpečiť riadny výkon spravodlivosti" predstavujú prevažujúci verejný záujem na zverejnení dokumentov.

33 Súd prvého stupňa v bodoch 61 až 67 a 118 napadnutého rozsudku v podstate dospel k záveru, že tieto tvrdenia neumožňovali dostatočne správne charakterizovať právny záujem, ktorý vyžaduje nariadenie č. 1049/2001, ani overiť, či pri hľadaní rovnováhy medzi týmto údajne prevažujúcim verejným záujmom a záujmom chrániť dôvernosť dokumentov vo vzťahu k verejnosti na základe výnimiek z práva na prístup Komisia nemala dospieť k záveru, že tieto dokumenty mali byť predsa len zverejnené. Okrem toho Súd prvého stupňa uviedol, že súkromný záujem MyTravel disponovať

dotknutými dokumentmi, aby mohla lepšie uplatňovať svoje tvrdenia v rámci žaloby o náhradu škody, ktorú podala na účely získania náhrady škody, ktorá jej bola údajne spôsobená tým, ako Komisia riadila a posúdila operáciu, ktorá bola predmetom rozhodnutia Airtours, nemôže byť, ako čisto súkromný záujem, relevantný na posúdenie preváženia verejného záujmu.

34 Súd prvého stupňa preto dospel k záveru, že Komisia sa nedopustila nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že zverejnenie vyššie uvedených dokumentov by vážne narušilo jej rozhodovací proces a že neprevážil verejný záujem na ich zverejnení napriek takémuto narušeniu.

O výnimke týkajúcej sa ochrany právneho poradenstva

35 Súd prvého stupňa po druhé preskúmal, či Komisia v druhom spornom rozhodnutí správne uplatnila na poznámky ako odpovede právneho servisu výnimku upravenú v článku 4 ods. 2 druhej zarážke nariadenia č. 1049/2001.

36 V tejto súvislosti v bodoch 124 až 126 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že zverejnenie týchto poznámok prináša riziko, že verejnosť sa dostane k informáciám o stave vnútorných diskusií medzi GR pre hospodársku súťaž a právnym servisom týkajúcich sa zákonnosti posúdenia zlučiteľnosti operácie, ktorá je predmetom rozhodnutia Airtours so spoločným trhom. Za týchto okolností riziko porušenia ochrany právneho poradenstva nie je čisto hypotetické, pretože po zverejnení týchto stanovísk by sa Komisia ocitla v citlivom postavení, v ktorom by jej právny servis mohol byť nútený brániť pred súdom Únie stanovisko, ktoré sa nezhoduje s jeho stanoviskom podporovaným interne. Takéto riziko môže významne ovplyvniť slobodu názoru právneho servisu, ako aj jeho schopnosť účinne brániť konečné stanovisko Komisie

pred týmto súdom, a to za rovnakých podmienok, ako majú ostatní právni zástupcovia jednotlivých účastníkov súdneho konania.

37 Z rovnakých dôvodov, aké sa uviedli, pokiaľ ide o uplatnenie výnimky týkajúcej sa ochrany rozhodovacieho procesu, pripomenutých v bodoch 32 a 33 tohto rozsudku, Súd prvého stupňa v bode 129 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že nijaký verejný záujem v zmysle článku 4 ods. 2 poslednej časti vety nariadenia č. 1049/2001 neprevažuje na zverejnení týchto poznámok.

O záveroch napadnutého rozsudku

38 Pokiaľ ide o prvé sporné rozhodnutie, Súd prvého stupňa v bodoch 80 a 81 napadnutého rozsudku prijal žalobu MyTravel, iba čo sa týka časti tohto rozhodnutia, ktorá zamieta prístup k jednému z pracovných dokumentov, a to k pracovnému dokumentu 15, na jedinom základe spočívajúcom vo výnimke týkajúcej sa ochrany inšpekcií, vyšetrovania a kontroly upravenej v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001. Táto časť napadnutého rozsudku nie je predmetom tohto odvolania.

39 Čo sa týka zvyšnej časti, Súd prvého stupňa na jednej strane dospel v bode 79 napadnutého rozsudku k záveru, že Komisia sa prvým sporným rozhodnutím nedopustila nesprávneho posúdenia tým, že zamietla na základe článku 4 ods. 3 druhého pododseku uvedeného nariadenia prístup k všetkým ostatným dokumentom, ktorých oznámenie sa od nej požadovalo.

40 Na druhej strane v bode 130 napadnutého rozsudku rozhodol, že Komisia sa ani druhým sporným rozhodnutím nedopustila nesprávneho posúdenia, poukazujúc na článok 4 ods. 3 druhý pododsek alebo článok 4 ods. 2 druhú zarážku nariadenia č. 1049/2001 na zamietnutie zverejnenia rôznych vnútorných dokumentov alebo právneho poradenstva, pre ktoré boli tieto výnimky stanovené Komisiou.

41 Súd prvého stupňa sa preto domnieval, že z dôvodu hospodárnosti konania už nebolo potrebné preskúmať ostatné výhrady MyTravel podané proti sporným rozhodnutiam.

42 Pokiaľ ide o prvé sporné rozhodnutie, Súd prvého stupňa nepreskúmal osobitne výhrady týkajúce sa ostatných výnimiek, ktoré Komisia uviedla na zamietnutie zverejnenia jednej alebo druhej časti správy alebo pracovných dokumentov, a to výnimiek upravených v článku 4 ods. 2 druhej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001 a týkajúcich sa ochrany súdneho konania a právneho poradenstva, ako aj účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly.

43 Pokiaľ ide o druhé sporné rozhodnutie, Súd prvého stupňa rovnako neskúmal výhrady, pokiaľ ide o výnimku týkajúcu sa ochrany účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly v spojení s výnimkou týkajúcou sa ochrany rozhodovacieho procesu uplatnenou Komisiou na zamietnutie zverejnenia niektorých z ostatných vnútorných dokumentov.

44 Vzhľadom na tieto zistenia a po čiastočnom zrušení prvého sporného rozhodnutia Súd prvého stupňa v bode 2 výroku napadnutého rozsudku v zostávajúcej časti žalobu zamietol.

Konanie pred Súdnym dvorom a návrhy účastníkov konania

45 Uznesením predsedu Súdneho dvora z 2. júna 2009 sa povolil vstup Dánskeho kráľovstva, Holandského kráľovstva, ako aj Fínskej republiky do konania ako vedľajších účastníkov na podporu návrhov Švédskeho kráľovstva a Spolkovej republike Nemecko, Francúzskej republike, ako aj Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska sa povolil vstup do konania ako vedľajších účastníkov na podporu návrhov Komisie.

46 Švédske kráľovstvo a Holandské kráľovstvo navrhujú, aby Súdny dvor:

— zrušil bod 2 výroku napadnutého rozsudku,

— zrušil prvé sporné rozhodnutie v súlade s návrhmi MyTravel na Súde prvého stupňa v rozsahu, v akom zamieta prístup k správe a k ostatným pracovným dokumentom Komisie,

— zrušil druhé sporné rozhodnutie v súlade s návrhmi MyTravel na Súde prvého stupňa v rozsahu, v akom zamieta prístup k ostatným vnútorným dokumentom Komisie, a

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania o odvolaní.

47 Dánske kráľovstvo a Fínska republika navrhujú, aby Súdny dvor zrušil bod 2 výroku napadnutého rozsudku, ako aj dve sporné rozhodnutia.

48 Komisia, Spolková republika Nemecko, Francúzska republika, ako aj Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska navrhujú, aby Súdny dvor zamietol odvolanie a zaviazal Švédske kráľovstvo na náhradu trov konania.

O odvolaní

49 Švédske kráľovstvo vo svojom odvolaní v podstate uvádza tri odvolacie dôvody založené na porušení článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001, článku 4 ods. 2 druhej zarážky, ako aj poslednej časti článku 4 ods. 2 a 3 druhého pododseku.

O prvom dôvode, založenom na porušení článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001

Argumentácia účastníkov konania

50 Svojím prvým odvolacím dôvodom Švédske kráľovstvo, podporované Dánskym kráľovstvom, Holandským kráľovstvom a Fínskou republikou, tvrdí, že Súd prvého stupňa nesprávne vyložil výnimku týkajúcu sa ochrany rozhodovacieho procesu v rozsahu, v akom rozhodol, že Komisia mohla bez akéhokoľvek konkrétneho a individuálneho posúdenia dotknutých dokumentov konštatovať, že ich zverejnenie by vážne narušilo rozhodovací proces tejto inštitúcie.

51 Na úvod švédska vláda najskôr pripomína, že podľa bodu 66 rozsudku z 18. decembra 2007, Švédsko/Komisia (C-64/05 P, Zb. s. I-11389), každá výnimka zo zásady transparentnosti musí byť vykladaná striktne a jej uplatnenie vyžaduje preskúmanie obsahu konkrétne dotknutého dokumentu. Zásada transparentnosti sa ďalej uplatňuje vo vzťahu ku každej činnosti v rámci Únie bez toho, aby sa rozlišovala administratívna alebo legislatívna povaha konania, na ktoré dokument dotknutý žiadosťou o prístup odkazuje. Napokon prezumpcia v prospech zverejnenia je silnejšia, ak ide, ako v predmetnej veci, o skončenú vec. Ako totiž tvrdí aj Dánske kráľovstvo, inštitúcie musia prihliadať na chronológiu veci.

52 Podľa Švédskeho kráľovstva aj podľa troch členských štátov, ktoré vstúpili do konania na jeho podporu, judikatúra, osobitne rozsudok z 1. júla 2008, Švédsko a Turco/Rada (C-39/05 P a C-52/05 P, Zb. s. I-4723), vyžaduje, že v prípade, ak inštitúcia zamietne prístup k dokumentu, poukazujúc na jednu z výnimiek upravených nariadením č. 1049/2001, musí najmä preskúmať, či zverejnenie tohto dokumentu konkrétne naruší záujem chránený dotknutou výnimkou. V predmetnej veci, hoci Komisia v určitom rozsahu pristúpila k posúdeniu dôvernosti žiadaných dokumentov, toto posúdenie nie je natoľko úplné, ako to vyžaduje uvedené nariadenie, keďže táto inštitúcia založila uplatnenie výnimiek na abstraktných dôvodoch týkajúcich sa slobody názoru úradníkov a na slobodnej vnútornej komunikácii, nie na obsahu dokumentov, ktoré sú predmetom žiadosti o prístup.

53 Konkrétnejšie, pokiaľ ide o správu, Švédske kráľovstvo najskôr tvrdí, že aj bez vedomosti o jej obsahu je rozumné predpokladať, že obsahuje nielen dôverné informácie, ale aj časti, ktoré nepredstavujú citlivé skutočnosti, ako napríklad pripomenutie rozhodnutia Airtours a už citovaného rozsudku Airtours/Komisia, alebo všeobecné

vyhlásenia, ktoré môžu a musia byť zverejnené, najmä podľa článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001, ktorý upravuje možnosť čiastočného prístupu.

54 Švédske kráľovstvo ďalej vytýka Súdu prvého stupňa, že prijal tvrdenie Komisie, podľa ktorého úradníci by nevyjadrovali svoje názory slobodne, ak by existovala možnosť, že ich písomnosti budú zverejnené. V skutočnosti otázka, či sa jedna z výnimiek upravených v článku 4 nariadenia č. 1049/2001 môže uplatniť, musí byť riešená, vychádzajúc z obsahu správy, a nie prostredníctvom všeobecného odôvodnenia týkajúceho sa slobody názoru jej autorov a prípadnej obavy spojenej s následkami uverejnenia. Fínska republika v tomto ohľade dopĺňa, že vzhľadom na to, že článok 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001 vyžaduje existenciu rizika vážneho narušenia rozhodovacieho procesu, požiadavka týkajúca sa dôkazného bremena, ktoré prislúcha inštitúcii, je mimoriadne vysoká.

55 Nakoniec, pokiaľ ide o riziko, že zverejnenie názorov úradníkov ich môže naviesť na autocenzúru, Švédske kráľovstvo pripomína, že úradníci sú povinní plniť svoje povinnosti vyplývajúce z ich funkcie objektívne a nestranne a dodržiavať svoju povinnosť zachovávať lojálnosť k Únii. Skutočnosť, že verejnosť má právo dohľadu nad činnosťami inštitúcií, nemôže predstavovať prijateľný dôvod na zbavenie sa týchto povinností. V každom prípade musia mať úradníci inštitúcií vedomosť o tomto práve dohľadu bez možnosti legitímneho očakávania, že ochrana dôvernosti dokumentov Komisie pôjde nad rámec toho, čo upravuje nariadenie č. 1049/2001.

56 Pokiaľ ide o pracovné dokumenty, Švédske kráľovstvo tvrdí, že odôvodnenie Súdu prvého stupňa, podľa ktorého prístup k týmto dokumentom mohol byť zamietnutý, keďže samotná správa bola chránená výnimkou upravenou v článku 4 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1049/2001, je veľmi všeobecné a neoprávnene rozširuje pôsobnosť dotknutej výnimky.

57 Čo sa týka poznámok pre komisára, poznámok pre iné služby a poznámok ako odpovedí iných služieb než právneho servisu, Švédske kráľovstvo sa domnieva, že Súd prvého stupňa tiež sledoval všeobecné a hypotetické odôvodnenie, opierajúc sa o obavu zabránenia slobodnej komunikácie medzi rôznymi službami Komisie.

58 Pokiaľ ide o správu úradníka povereného vypočutím, tento členský štát uvádza, že článok 16 ods. 3 rozhodnutia Komisie 2001/462/ES, ESUO z 23. mája 2001 o pôsobnosti vyšetrovateľov v niektorých konaniach vo veci hospodárskej súťaže (Ú. v. ES L 162, s. 21; Mim. vyd. 08/002, s. 151) vyžaduje, aby bola táto správa uverejnená spolu s rozhodnutím Komisie vo veci, v rámci ktorej bola táto správa vypracovaná. V dôsledku toho je rovnako pochybné, že sa na túto správu vzťahuje pojem „stanoviská pre vnútornú potrebu" v zmysle článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001. Iste, v predmetnom prípade bola vec skončená v roku 1999, to znamená pred prijatím uvedeného rozhodnutia. Aj keď sa však z hľadiska režimu uplatniteľného v roku 1999 mohla na správu vzťahovať výnimka týkajúca sa tohto pojmu, bolo ešte potrebné preukázať skutočnú existenciu dôvernosti.

59 Pokiaľ ide o poznámku GR pre hospodársku súťaž adresovanú poradnému výboru, Švédske kráľovstvo spochybňuje, že by mohla patriť do rozhodovacieho procesu Komisie v oblasti kontroly koncentrácií, vzhľadom na skutočnosť, že tento výbor je nezávislý od Komisie, takže dotknutá výnimka ani nie je uplatniteľná. Okrem toho článok 19 ods. 7 nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. EÚ L 24, s. 1; Mim. vyd. 08/003, s. 40) predpokladá pre stanovisko poradného výboru pravidlá uverejnenia analogické s pravidlami, ktoré sa týkajú správy úradníka povereného vypočutím. Rovnako podľa článku 19 ods. 7 nariadenia Rady (EHS) č. 4064/89 z 21. decembra 1989 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. ES L 257, 1990, s. 13; Mim. vyd. 08/001, s. 31) poradný výbor mohol Komisii odporučiť uverejnenie jeho stanoviska. Za týchto podmienok podľa tohto členského štátu predtým, než by sa poznámka adresovaná poradnému výboru vo veci

jeho úlohy mohla považovať za citlivú, bolo nevyhnutné podrobné preskúmanie obsahu tejto poznámky.

60 Švédske kráľovstvo nakoniec tvrdí, že okolnosti poznámky v spise týkajúcej sa návštevy v priestoroch First Choice nevyplývajú jasne z napadnutého rozsudku. Ak sa táto poznámka, ako tvrdila MyTravel, týkala ústnych pripomienok First Choice, rovnako nie je isté, že skutočne obsahuje stanovisko určené na vnútornú potrebu v zmysle článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001. Je preto nevyhnutné objasniť, aký je obsah tejto poznámky, s cieľom určiť, či sa na ňu uplatňuje výnimka upravená v tomto ustanovení.

61 Komisia, podporovaná Spolkovou republikou Nemecko, Francúzskou republikou a Spojeným kráľovstvom, odpovedá, že odvolanie Švédskeho kráľovstva je úplne nedôvodné, keďže Súd prvého stupňa nijako nevyslovil názor, že analýza každého dokumentu bola nepotrebná.

62 Uvedení účastníci konania predovšetkým zdôrazňujú, že Švédske kráľovstvo nespochybnilo konštatovanie Súdu prvého stupňa obsiahnuté v bode 49 napadnutého rozsudku, podľa ktorého záujem verejnosti na sprístupnení dokumentu nemá rovnakú váhu v prípade dokumentu v rámci správneho konania, v ktorom sa uplatňuje napríklad právo hospodárskej súťaže, iba ak ide o dokument týkajúci sa legislatívneho konania. Rozdielnosť zaobchádzania medzi týmito dokumentmi je teda odôvodnená najmä z hľadiska kontroly zákonnosti, ktorá sa vykonáva nad správnymi aktmi.

63 Spojené kráľovstvo okrem toho tvrdí, že prístup navrhovaný Švédskym kráľovstvom môže zabrániť uskutočneniu cieľa zákonodarcu Únie smerujúceho k ochrane „priestoru na premýšľanie“ vnútri inštitúcie tak, ako vyplýva z prípravných prác k nariadeniu č. 1049/2001.

64 Spolková republika Nemecko v tejto súvislosti zdôrazňuje, že záujmy chránené nariadením č. 1049/2001 sa odlišujú od záujmov účastníkov konania správneho konania. Ochrana ich záujmov je totiž zabezpečená špecifickými aktmi, ako je nariadenie Komisie (ES) č. 802/2004 zo 7. apríla 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 139/2004 (Ú. v. EÚ L 133, s. 1; Mim. vyd. 08/003, s. 88), uplatniteľné v predmetnej veci. Navyše v bode 22 svojho uznesenia z 29. januára 2009, Donnici/Parlament (C-9/08), Súdny dvor už spresnil, že úmysel použiť vnútorné dokumenty v rámci individuálneho súdneho konania proti inštitúcii Únie, ako to uviedla MyTravel, je indíciou čisto osobného záujmu.

65 Komisia a členské štáty, ktoré vstúpili do konania na jej podporu, ďalej tvrdia, že v sporných rozhodnutiach Komisia konkrétne preskúmala každý z dokumentov, ku ktorému sa žiadal prístup, čo okrem toho potvrdila skutočnosť, že MyTravel sprístupnila niektoré z nich. Spolková republika Nemecko v tomto ohľade dopĺňa, že vzťah medzi stupňom významu odôvodnenia zamietnutia a predmetným prípadom priamo závisí od dotknutej konkrétnej situácie. Pokiaľ ide o veci v oblasti hospodárskej súťaže, vzniknuté rozdiely v názoroch medzi službami v priebehu správneho konania, ktoré sú konkretizované vo vnútorných stanoviskách právneho servisu alebo iných služieb Komisie, boli preskúmané. Komisia teda riskuje, že sa jej v budúcich správnych a súdnych konaniach budú vyčítať predchádzajúce rozdielne vnútorné stanoviská.

66 Nakoniec sa Komisia domnieva, že tvrdenie Švédskeho kráľovstva, podľa ktorého je úradník povinný plniť úlohy, ktoré sú mu uložené, nestranne a objektívne, je v predmetnej veci irelevantné.

67 Pokiaľ ide o rôzne dotknuté dokumenty, Komisia zastáva názor, že tvrdenia Švédskeho kráľovstva, podľa ktorých je rozumné domnievať sa aj bez toho, aby sme o tom mali vedomosť, že správa obsahuje časti, ktoré nie sú citlivej povahy, a preto by mohli

byť predmetom čiastočného zverejnenia, sú neodôvodnené. V každom prípade čiastočný prístup nemožno zamýšľať, ak nijaká z častí dokumentu nie je oddeliteľná od ostatných.

68 Čo sa týka pracovných dokumentov, Komisia tvrdí, že k nim zamietla prístup po konkrétnom preskúmaní, ktoré sa týkalo každého z nich. Tieto dokumenty boli totiž spísané s cieľom pripraviť správu a boli do nej často doslovne prebraté. V dôsledku toho nemohli byť zverejnené z rovnakých dôvodov ako z tých, ktoré sa uviedli vo vzťahu k samotnej správe.

69 Pokiaľ ide o správu úradníka povereného vypočutím, Komisia tvrdí, že v priebehu vyšetrovania v oblasti koncentrácií úradník poverený vypočutím vypracuje dve správy, a to priebežnú správu, ktorá je výlučne vnútorná, a konečnú správu, ktorá je určená na zverejnenie v súlade s článkom 16 ods. 3 rozhodnutia 2001/462. Správa, o ktorú ide v predmetnej veci, je priebežnou správou, spísanou pre člena Komisie povereného otázkami hospodárskej súťaže. Súd prvého stupňa v bodoch 104 až 106 napadnutého rozsudku uviedol dôvody, pre ktoré táto správa nemala byť zverejnená. V každom prípade Komisia spresňuje, že režim predchádzajúci tomuto rozhodnutiu, uplatniteľný *ratione temporis* v predmetnej veci, neukladal nijaké zverejnenie správy úradníka povereného vypočutím.

70 Pokiaľ ide o vnútornú poznámku GR pre hospodársku súťaž adresovanú poradnému výboru, Komisia a Spojené kráľovstvo sa domnievajú, že okolnosť, že stanovisko tohto výboru je verejné, nie je v predmetnej veci relevantná. Dotknutá poznámka, v ktorej toto generálne riaditeľstvo zhŕňa svoj návrh rozhodnutia, má totiž znenie úplne rozdielne od znenia tohto rozhodnutia, a preto sa má považovať za vnútorný dokument.

71 Komisia sa nakoniec domnieva, že poznámka v spise týkajúca sa návštevy v priestoroch First Choice odrážala dojmy úradníkov GR pre hospodársku súťaž v priebehu návštevy. Poskytnúť viac podrobností o obsahu tohto dokumentu by znamenalo zbaviť dotknutú výnimku jej potrebného účinku.

Posúdenie Súdnym dvorom

72 Na úvod treba pripomenúť, že v súlade s odôvodnením č. 1 je nariadenie č. 1049/2001 súčasťou vôle vyjadrenej v článku 1 druhom odseku EÚ, ktorý bol do nej vložený Amsterdamskou zmluvou, vytvoriť nové štádium v procese vytvárania čoraz užšieho zväzku medzi národmi Európy, v ktorom sa rozhodnutia prijímajú čo najotvorenejším spôsobom a čo najbližšie k občanom. Ako pripomína odôvodnenie č. 2 uvedeného nariadenia, právo na prístup verejnosti k dokumentom inštitúcií je spojené s ich demokratickou povahou (rozsudky Švédsko a Turco/Rada, už citovaný, bod 34, ako aj z 21. septembra 2010, Švédsko a i./API a Komisia, C-514/07 P, C-528/07 P a C-532/07 P, Zb. s. I-8533, bod 68).

73 S týmto cieľom je účelom nariadenia č. 1049/2001, ako uvádza odôvodnenie č. 4 a jeho článok 1, čo najúčinnejšie uplatniť právo verejnosti na prístup k dokumentom inštitúcií (rozsudky Švédsko a Turco/Rada, už citovaný, bod 33; z 29. júna 2010, Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, Zb. s. I-5885, bod 51, ako aj Švédsko a i./API a Komisia, už citovaný, bod 69).

74 Iste, toto právo podlieha určitým obmedzeniam založeným na dôvodoch verejného alebo súkromného záujmu. Konkrétnejšie, a v súlade s jeho odôvodnením č. 11, uvedené nariadenie vo svojom článku 4 upravuje režim výnimiek oprávňujúcich inštitúcie

zamietnuť prístup k dokumentu v prípade, ak by jeho zverejnenie narušilo jeden zo záujmov chránených týmto článkom (pozri v tomto zmysle rozsudky z 1. februára 2007, Sison/Rada, C-266/05 P, Zb. s. I-1233, bod 62, ako aj Švédsko a i./API a Komisia, už citovaný, body 70 a 71).

75 Keďže sa však tieto výnimky odchyľujú od zásady čo najúčinnejšieho prístupu verejnosti k dokumentom, treba ich vykladať a uplatňovať doslovne (rozsudky Sison/Rada, už citovaný, bod 63; Švédsko a Turco/Rada, už citovaný, bod 36, ako aj Švédsko a i./API a Komisia, bod 73).

76 Pokiaľ sa teda dotknutá inštitúcia rozhodne odmietnuť prístup k dokumentu, o ktorého sprístupnenie bola požiadaná, je v zásade povinná poskytnúť vysvetlenia, pokiaľ ide o otázku, ako môže prístup k tomuto dokumentu konkrétne a skutočne ohroziť záujem chránený výnimkou stanovenou v článku 4 nariadenia č. 1049/2001, na ktorú sa táto inštitúcia odvoláva (rozsudok Švédsko a i./API a Komisia, už citovaný, bod 72 a citovaná judikatúra). Okrem toho riziko takéhoto narušenia musí byť rozumne predvídateľné, a nie čisto hypotetické (rozsudok Švédsko a Turco/Rada, už citovaný, bod 43).

77 Pokiaľ ide o výnimku týkajúcu sa ochrany rozhodovacieho procesu stanovenú v článku 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001, treba preskúmať, či je okolnosť, že dokumenty dotknuté týmto ustanovením sa týkajú správneho konania, ktoré sa už skončilo, ako tvrdia Dánske kráľovstvo a Švédske kráľovstvo, relevantná na konkrétne uplatnenie dotknutej výnimky. V rozpore so skutočnosťami dotknutými vo veci, ktorá viedla k rozsudku Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, už citovanému (bod 18), o ktorom sa zmienilo Švédske kráľovstvo na pojednávaní, a ako vyplýva z bodu 9 tohto rozsudku, totiž MyTravel podala svoju žiadosť o prístup k dokumentom týkajúcim sa

konania, ktoré viedlo k rozhodnutiu Airtours 23. mája 2005, to znamená v okamihu, keď toto rozhodnutie, označené dátumom 22. septembra 1999, nielenže už bolo prijaté, ale bolo aj zrušené rozsudkom Súdu prvého stupňa Airtours/Komisia, už citovaným, proti ktorému okrem toho už uplynula lehota na odvolanie.

78 V tomto ohľade treba uviesť, že tento článok 4 ods. 3 jasne rozlišuje situácie práve v závislosti od okolnosti, či je konanie skončené, alebo nie. Na jednej strane podľa prvého pododseku tohto ustanovenia patrí do pôsobnosti výnimky týkajúcej sa ochrany rozhodovacieho procesu každý dokument, ktorý inštitúcia vypracovala pre svoju vnútornú potrebu alebo dostala, vzťahujúci sa na veci, o ktorej ešte táto inštitúcia nerozhodla. Na druhej strane druhý pododsek toho istého ustanovenia stanovuje, že po prijatí rozhodnutia dotknutá výnimka pokrýva výlučne dokumenty obsahujúce stanoviská pre vnútornú potrebu, ktoré sú súčasťou rokovaní a predbežných porád v dotknutej inštitúcii.

79 Preto druhý pododsek tohto odseku 3 umožňuje zamietnutie iba pre časť dokumentov pre vnútornú potrebu, a to dokumentov obsahujúcich stanoviská pre vnútornú potrebu, ktoré sú súčasťou rokovaní a predbežných porád v dotknutej inštitúcii, aj po tom, ako bolo rozhodnutie prijaté, ak by zverejnenie mohlo vážne narušiť rozhodovací proces tejto inštitúcie.

80 Z toho vyplýva, že zákonodarca Únie sa domnieval, že ak je rozhodnutie prijaté, požiadavky ochrany rozhodovacieho procesu vykazujú nižšiu prísnosť, takže zverejnenie akéhokoľvek iného dokumentu, ako sú dokumenty uvedené v článku 4 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1049/2001, nikdy nemôže narušiť tento proces a že zamietnutie zverejnenia takéhoto dokumentu nemôže byť dovolené, aj keby jeho zverejnenie vážne narušilo tento proces, ak by k nemu došlo pred prijatím dotknutého rozhodnutia.

81 Iste, ako Súd prvého stupňa v podstate uviedol v bode 45 napadnutého rozsudku, samotná možnosť odvolávať sa na dotknutú výnimku na účely zamietnutia prístupu k dokumentom obsahujúcim stanoviská pre vnútornú potrebu, ktoré sú súčasťou rokovaní a predbežných porád v dotknutej inštitúcii, nie je nijako dotknutá okolnosťou, že rozhodnutie bolo prijaté. To však neznamená, že posúdenie, ktoré má dotknutá inštitúcia uskutočniť na určenie, či zverejnenie jedného z týchto dokumentov môže, alebo nemôže vážne narušiť jej rozhodovací proces, nemusí prihliadať na okolnosť, že správne konanie, na ktoré sa vzťahujú tieto dokumenty, bolo skončené.

82 Dôvody vznesené inštitúciou, ktoré môžu odôvodniť zamietnutie prístupu k takémuto dokumentu, o ktorého sprístupnenie sa požiadalo pred skončením správneho konania, by totiž mohli byť nedostatočné na zamietnutie zverejnenia rovnakého dokumentu po prijatí rozhodnutia, bez toho, aby táto inštitúcia vysvetlila osobitné dôvody, pre ktoré sa domnieva, že skončenie konania nevylučuje, aby toto zamietnutie prístupu bolo odôvodnené vzhľadom na riziko vážneho narušenia jej rozhodovacieho procesu (pozri analogicky s článkom 4 ods. 2 druhou zarážkou nariadenia č. 1049/2001 rozsudok Švédsko a i./API a Komisia, už citovaný, body 132 až 134).

83 Vo svetle týchto zásad treba skúmať prvý odvolací dôvod uvedený Švédskym kráľovstvom na podporu svojho odvolania.

84 Na tento účel treba preskúmať, či Súd prvého stupňa správne uplatnil článok 4 ods. 3 druhý pododsek nariadenia č. 1049/2001 vo vzťahu ku každému z dokumentov, ku ktorým bol prístup MyTravel zamietnutý spornými rozhodnutiami na základe tohto ustanovenia.

85 Pokiaľ ide o správu, treba preskúmať otázku, či Súd prvého stupňa v bode 55 napadnutého rozsudku správne rozhodol, že zverejnenie celej správy by vážne narušilo rozhodovací proces Komisie.

86 Súd prvého stupňa v tejto súvislosti predovšetkým v bode 49 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že záujem verejnosti na sprístupnení dokumentu na základe zásady transparentnosti nemá rovnakú váhu v prípade dokumentu v rámci správneho konania, v ktorom sa uplatňujú pravidlá upravujúce kontrolu koncentrácií alebo právo hospodárskej súťaže vo všeobecnosti, ako v prípade dokumentu týkajúceho sa konania, v rámci ktorého inštitúcia Spoločenstva vystupuje ako normotvorca. V bodoch 50 až 52 tohto rozsudku ďalej uviedol, že za týchto okolností by zverejnenie dokumentu, akým je správa, bránilo Komisii mať k dispozícii slobodný a úplný názor svojich vlastných služieb, keďže by autorov tohto dokumentu viedlo k autocenzúre. Nakoniec povinnosť zverejniť tieto dokumenty by viedla člena Komisie povereného hospodárskou súťažou nevyžadovať písomný názor, prípadne kritický, od svojich spolupracovníkov o otázkach, ktoré patria do jeho právomoci alebo do právomoci Komisie, čo by značne poškodilo účinnosť jej vnútorného rozhodovacieho procesu.

87 Po prvé treba uviesť, že správna činnosť Komisie, ako Súdny dvor už spresnil, nepochybne nevyžaduje rovnaký rozsah prístupu k dokumentom ako normotvorná činnosť inštitúcie Únie (pozri rozsudky Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, už citovaný, bod 60, ako aj Švédsko a i./API a Komisia, už citovaný, bod 77).

88 To však neznamená, ako správne tvrdí Švédske kráľovstvo, Holandské kráľovstvo a Fínska republika, že na takúto činnosť sa nevzťahuje pôsobnosť nariadenia č. 1049/2001. V tejto súvislosti totiž stačí pripomenúť, že článok 2 ods. 3 tohto nariadenia spresňuje, že sa vzťahuje na všetky dokumenty zo všetkých oblastí činnosti Európskej únie, ktoré niektorá z inštitúcií má, to znamená dokumenty, ktoré vypracovala alebo dostala a ktoré má v držbe.

89 Po druhé ďalšie zistenia uvedené v bode 86 tohto rozsudku a uznané Súdom prvého stupňa za dostatočné na odôvodnenie zamietnutia žiadosti MyTravel o prístup zo strany Komisie nie sú nijako podporené dostatočnými dôkazmi z hľadiska konkrétneho obsahu správy umožňujúcimi pochopiť dôvody, pre ktoré by jej zverejnenie mohlo vážne narušiť rozhodovací proces Komisie, aj keď konanie, na ktoré sa tento dokument vzťahuje, už bolo skončené. Inými slovami, Súd prvého stupňa mal od Komisie žiadať, aby v súlade so zásadami uvedenými najmä v bodoch 81 a 82 tohto rozsudku uviedla osobitné dôvody, pre ktoré sa táto inštitúcia domnieva, že skončenie správneho konania nevylučovalo, že zamietnutie prístupu k správe zostalo odôvodnené vzhľadom na riziko vážneho narušenia rozhodovacieho procesu.

90 Z toho vyplýva, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď dospel k záveru, že Komisia mohla za takýchto okolností zamietnuť prístup k celej správe.

91 Pokiaľ ide o ostatné dokumenty, treba najskôr preskúmať tvrdenia uvedené Švédskym kráľovstvom s cieľom spochybniť, že správa úradníka povereného vypočutím, poznámka GR pre hospodársku súťaž zaslaná poradnému výboru a poznámka v spise týkajúca sa návštevy v priestoroch First Choice môžu byť v rozpore s posúdením Súdu prvého stupňa obsiahnutým v bodoch 105, 111 a 116 napadnutého rozsudku považované za dokumenty obsahujúce stanoviská pre vnútornú potrebu, ktoré sú súčasťou rokovaní a predbežných porád v dotknutej inštitúcii v zmysle článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001.

92 Čo sa týka najskôr správy úradníka povereného vypočutím, je nutné konštatovať, že aj keď má Švédske kráľovstvo pochybnosti, pokiaľ ide o možnosť uplatniť dotknutú výnimku na túto správu, ktorá podlieha právnej úprave upravenej rozhodnutím

2001/462, samo priznáva, že z hľadiska režimu konkrétne uplatniteľného v roku 1999 na správu úradníka povereného vypočutím, ktorej sprístupnenie MyTravel žiadala, sa na ňu vzťahuje pôsobnosť tohto článku 4 ods. 3 druhého pododseku.

93 Pokiaľ ide ďalej o poznámku GR pre hospodársku súťaž adresovanú poradnému výboru, je zrejmé, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Švédske kráľovstvo, okolnosť, že dokument môže byť zverejnený, nevylučuje, že na ten istý dokument sa môže vzťahovať dotknutá výnimka. Zo znenia článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001 totiž vyplýva, že tento článok sa uplatňuje na každý dokument obsahujúci stanoviská pre vnútornú potrebu v rámci rokovaní a predbežných porád v inštitúcii. Ako uviedol Súd prvého stupňa v bode 111 napadnutého rozsudku bez toho, aby to v tomto bode spochybnilo Švédske kráľovstvo alebo členské štáty, ktoré vstúpili do konania na jeho podporu, to, čo umožňuje domnievať sa, že dotknutý dokument je vnútorný dokument Komisie na účely uplatnenia tohto ustanovenia, je práve skutočnosť, že Komisia bola povinná zaslať tomuto poradnému výboru vnútorné dokumenty podľa článku 19 nariadenia č. 4064/89, aby sa mohol vyjadriť v súlade s konaním, ktoré vyžaduje jeho intervenciu.

94 Nakoniec, pokiaľ ide o poznámku v spise týkajúcu sa návštevy v priestoroch First Choice, treba uviesť, že Švédske kráľovstvo netvrdí, že Súd prvého stupňa skreslil skutkové okolnosti, keď v bode 116 napadnutého rozsudku konštatoval, že tento dokument obsahoval vnútorné rokovania GR pre hospodársku súťaž týkajúce sa vyšetrovania, keďže v niektorých častiach tento dokument odrážal dojmy úradníkov tohto generálneho riaditeľstva v priebehu návštevy, a nie ústne pripomienky First Choice, ako tvrdila MyTravel na prvom stupni. Za týchto podmienok nemôže byť toto posúdenie skutkových okolností Súdom prvého stupňa spochybnené v štádiu odvolania.

95 Z toho vyplýva, že Súd prvého stupňa sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď dospel k záveru, že správa úradníka povereného vypočutím, poznámka GR pre hospodársku súťaž adresovaná poradnému výboru a poznámka v spise týkajúca sa

návštevy v priestoroch First Choice predstavovali dokumenty obsahujúce stanoviská pre vnútornú potrebu, ktoré sú súčasťou rokovaní a predbežných porád v Komisii v zmysle článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001.

96 Švédske kráľovstvo však tvrdí, že Súd prvého stupňa porušil článok 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001, keď v bodoch 59, 94, 104, 111 a 115 napadnutého rozsudku v podstate dospel k záveru, že zverejnenie troch dokumentov uvedených v bode 91 tohto rozsudku, ako aj jednak pracovných dokumentov a jednak poznámok pre komisára, poznámok pre iné služby a poznámok ako odpovedí iných služieb než právneho servisu by vážne narušilo rozhodovací proces Komisie.

97 Predovšetkým treba konštatovať, že pokiaľ ide o správu úradníka povereného vypočutím, poznámku GR pre hospodársku súťaž adresovanú poradnému výboru a poznámku v spise týkajúcu sa návštevy v priestoroch First Choice, Súd prvého stupňa v bodoch 106, 111 a 116 napadnutého rozsudku založil zákonnosť zamietnutia žiadosti MyTravel o zverejnenie zo strany Komisie výlučne na zisteniach týkajúcich sa vplyvu, ktorý by takéto zverejnenie mohlo mať na slobodu názoru úradníka povereného vypočutím, internej povahy dotknutých dokumentov a okolnosti, že tieto dokumenty odrážajú dojmy úradníkov Komisie.

98 Je však nutné konštatovať, že v rozpore s požiadavkami pripomenutými v bodoch 81 a 82 tohto rozsudku Súd prvého stupňa nijako nepreskúmal, či Komisia poskytla osobitné dôvody, pre ktoré takéto zistenia umožňovali dospieť k záveru, že zverejnenie týchto posledných uvedených dokumentov by vážne narušilo rozhodovací proces tejto inštitúcie, aj keď správne konanie, na ktoré tieto dokumenty odkazovali, bolo skončené.

99 Ďalej, pokiaľ ide o pracovné dokumenty, Súd prvého stupňa v bode 59 napadnutého rozsudku uviedol, že tieto dokumenty umožnili vypracovať správu a obsahovali prípravné posúdenia alebo predbežné závery pre vnútornú potrebu, a preto sa na ne vzťahovala dotknutá výnimka.

100 V tomto ohľade je nutné konštatovať, že vzhľadom na skutočnosť, že zistenia, ktoré viedli Súd prvého stupňa k záveru, že prístup k správe mohol byť zamietnutý, ako sa rozhodlo v bode 89 tohto rozsudku, neboli dostatočné, Súd prvého stupňa rovnako nemohol iba na základe okolnosti, že tieto pracovné dokumenty umožnili vypracovanie správy, dospieť k záveru, že ich zverejnenie by vážne narušilo rozhodovací proces Komisie a že preto tieto dokumenty nemohli byť zverejnené.

101 Nakoniec, pokiaľ ide o poznámky pre komisára, poznámky pre iné služby a poznámky ako odpovede iných služieb než právneho servisu, Súd prvého stupňa v bodoch 98 a 99 napadnutého rozsudku naopak uviedol, že Komisia vysvetlila, že zamietnutie zverejnenia týchto dokumentov bolo odôvodnené aj po prijatí druhého sporného rozhodnutia, keďže takéto zverejnenie by mohlo narušiť jej posúdenie podobných činností, ktoré by mohli vzniknúť medzi dotknutými účastníkmi alebo v rovnakom odvetví, alebo aj „vecí týkajúcich sa kolektívneho dominantného postavenia“. Komisia sa tiež osobitne odvolávala na vec EMI/Time Warner, v súvislosti s ktorou na základe nariadenia č. 1049/2001 zamietla žiadosť o prístup týkajúcu sa oznámenia o výhradách s cieľom chrániť rokovania svojich služieb vo veci BMG/Sony, ktorá sa týkala rovnakej oblasti.

102 Je však nutné konštatovať, že takéto tvrdenia, ako v podstate uviedla generálna advokátka v bodoch 78 až 84 svojich návrhov, nie sú nijako podporené. Komisia najmä neposkytla, ako to vyžaduje judikatúra uvedená v bode 76 tohto rozsudku, nijaký dôkaz umožňujúci dospieť k záveru, že prístup k týmto dokumentom by mal konkrétny

vplyv na iné osobitné správne konania. Okrem toho aj za predpokladu, že Komisia v určitej veci správne zamietla žiadosť o prístup k oznámeniu o výhradách na ochranu rokovaní svojich služieb v inej veci, ktorá sa týkala rovnakého odvetvia činností, nijako to nepreukazuje, že akékoľvek zamietnutie prístupu k dokumentom na základe dotknutej výnimky je odôvodnené.

103 Vzhľadom na vyššie uvedené prvý odvolací dôvod uvedený Švédskym kráľovstvom na podporu svojho odvolania treba prijať.

O druhom dôvode, založenom na porušení článku 4 ods. 2 druhej zarážky nariadenia č. 1049/2001

Argumentácia účastníkov konania

104 Svojím druhým odvolacím dôvodom Švédske kráľovstvo, podporované Dánskym kráľovstvom, Holandským kráľovstvom a Fínskou republikou, tvrdí, že Súd prvého stupňa porušil článok 4 ods. 2 druhú zarážku nariadenia č. 1049/2001 rozhodnutím, a to v rozpore s judikatúrou vyplývajúcou z už citovaného rozsudku Švédsko a Turco/Rada, že Komisia oprávnene zamietla prístup k poznámkam ako odpovediam právneho servisu na základe výnimky týkajúcej sa ochrany právneho poradenstva bez toho, aby predtým preskúmala obsah týchto poznámok.

105 Okolnosť, že zákonnosť rozhodnutia by mohla byť spochybnená zverejnením dokumentu, totiž nepredstavuje dôvod, aby tento dokument nebol zverejnený. Naopak, práve nedostatok informácií by bol mohol vzbudiť pochybnosti, pokiaľ ide o legitímnosť rozhodovacieho procesu v rámci inštitúcií. Tomuto riziku by sa dalo vyhnúť, ak by v rozhodnutí Komisia jasne uviedla dôvody, ktoré ju viedli zvoliť si riešenie, vo vzťahu ku ktorému právny servis vydal nepriaznivé stanovisko. Okrem toho je tvrdenie, podľa ktorého by zverejnenie mohlo v budúcnosti viesť právny servis k zdržanlivosti a opatrnosti, nedôvodné. Nakoniec tvrdenie, podľa ktorého je ťažké pre tento servis obhajovať názor odlišný od jeho vlastného pred súdom Únie, je veľmi všeobecné na určenie existencie rizika narušenia záujmu chráneného týmto ustanovením.

106 Komisia, podporovaná Spolkovou republikou Nemecko, Francúzskou republikou a Spojeným kráľovstvom, sa domnieva, že odôvodnenie Súdu prvého stupňa je v súlade s judikatúrou vyplývajúcou z už citovaného rozsudku Švédsko a Turco/Rada.

107 Dokument dotknutý vo veci samej, ktorý viedol k vydaniu uvedeného rozsudku, sa totiž týka legislatívneho konania, zatiaľ čo v predmetnej veci poznámky ako odpovede právneho servisu sa týkajú konania správnej povahy. Súd prvého stupňa pritom v bodoch 123 až 127 napadnutého rozsudku podrobne vysvetlil, že riziko narušenia ochrany právneho poradenstva spôsobené zverejnením týchto poznámok je konkrétne a je spojené s okolnosťou, že ak by kolégium komisárov nemuselo sledovať stanoviská právneho servisu a prijať rozhodnutie odlišné od toho, ktoré odporúča tento servis, zverejnenie týchto stanovísk by oslabilo výhody, ktoré môže Komisia získať z tých istých stanovísk.

108 Spolková republika Nemecko dopĺňa, že Súdny dvor už v bode 18 svojho uznesenia Donnici/Parlament, už citovaného, rozhodol, že v kontexte súdneho konania by došlo k porušeniu zásady spravodlivého procesu, ak by bol napríklad právny servis nútený

v prípade rozdielu medzi stanoviskom, ktoré vydal, a prijatým konečným rozhodnutím brániť v konaní opačný názor ako ten, ktorý sám vyjadril v minulosti.

Posúdenie Súdnym dvorom

109 S cieľom odpovedať na druhý odvolací dôvod treba najskôr pripomenúť, že správna činnosť inštitúcií, ako sa spresnilo v bodoch 87 a 88 tohto rozsudku a v rozpore s tým, čo zrejme navrhuje najmä Komisia, nijako neuniká pôsobnosti nariadenia č. 1049/2001.

110 Okrem toho treba tiež uviesť, že ak sa dotknutá inštitúcia, ako sa pripomenulo v bode 76 tohto rozsudku, rozhodne odmietnuť prístup k dokumentu, o ktorého sprístupnenie bola požiadaná, je v zásade povinná poskytnúť vysvetlenia, pokiaľ ide o otázku, ako môže prístup k tomuto dokumentu konkrétne a skutočne ohroziť záujem chránený výnimkou stanovenou v článku 4 nariadenia č. 1049/2001, na ktorú sa táto inštitúcia odvoláva.

111 Pokiaľ ide v predmetnej veci o výnimku týkajúcu sa ochrany právneho poradenstva, upravenú v článku 4 ods. 2 druhej zarážke uvedeného nariadenia, treba preskúmať, ako navrhujú Švédske kráľovstvo a ostatné členské štáty, ktoré vstúpili do konania na jeho podporu, či zistenia prijaté Súdom prvého stupňa boli skutočne dostatočné na záver, že Komisia správne zamietla prístup k poznámkam ako odpovediam právneho servisu.

112 Na tento účel treba pripomenúť, že Súd prvého stupňa po prvé dospel v bode 124 napadnutého rozsudku k záveru, že zverejnenie týchto poznámok prináša riziko, že verejnosť sa dostane k informáciám o stave vnútorných diskusií medzi GR pre hospodársku súťaž a právnym servisom týkajúcich sa zákonnosti posúdenia zlučiteľnosti operácie, ktorá viedla k rozhodnutiu Airtours, so spoločným trhom, čo by mohlo ovplyvniť budúce rozhodnutia týkajúce sa rovnakých účastníkov konania alebo rovnakej oblasti. Po druhé Súd prvého stupňa v bode 125 tohto rozsudku uviedol, že vyhovenie žiadosti o zverejnenie dotknutých poznámok by mohlo v budúcnosti viesť právny servis k zdržanlivosti a opatrnosti, pokiaľ ide o vypracovanie takýchto poznámok, s cieľom neovplyvniť rozhodovaciu schopnosť Komisie v otázkach, v ktorých vystupuje ako správny orgán. Po tretie Súd prvého stupňa v bode 126 toho istého rozsudku rozhodol, že zverejnenie týchto poznámok by prinieslo riziko, že Komisia by sa ocitla v citlivom postavení, v ktorom by jej právny servis mohol byť nútený brániť pred Súdom prvého stupňa stanovisko, ktoré sa nezhoduje s jeho stanoviskom podporovaným interne v úlohe poradcu služieb poverených spisom, teda v úlohe, ktorú zastával v priebehu správneho konania.

113 Pokiaľ ide predovšetkým o obavu, že zverejnenie stanoviska právneho servisu Komisie týkajúceho sa návrhu rozhodnutia môže vyvolať pochybnosti o zákonnosti konečného rozhodnutia, treba uviesť, že práve transparentnosť v tomto ohľade, ktorá tým, že umožňuje, aby boli rozdiely medzi viacerými názormi otvorene vydiskutované, prispieva k priznaniu väčšej legitímnosti inštitúciám v očiach občanov Únie a k zvýšeniu ich dôvery, ako správne tvrdí Švédske kráľovstvo. Preto pochybnosti občanov, nielen pokiaľ ide o zákonnosť aktu, ale aj pokiaľ ide o zákonnosť celého rozhodovacieho procesu, vyvoláva skôr nedostatok informácií a diskusií (rozsudok Švédsko a Turco/Rada, už citovaný, bod 59).

114 Navyše k nebezpečenstvu, že sa môžu objaviť pochybnosti občanov Únie, pokiaľ ide o zákonnosť aktu prijatého inštitúciou v súvislosti s tým, že jej právny servis dal vo vzťahu k tomuto aktu nepriaznivé stanovisko, zásadne nedôjde, pokiaľ bude jeho

odôvodnenie posilnené zdôraznením dôvodov, prečo sa tomuto nepriaznivému stanovisku nevyhovelo (rozsudok Švédsko a Turco/Rada, už citovaný, bod 60).

115 Pokiaľ ide ďalej o tvrdenie, podľa ktorého by právny servis mohol byť vedený k zdržanlivosti a opatrnosti, stačí konštatovať, že Súd prvého stupňa bez toho, aby akokoľvek preskúmal, či toto tvrdenie bolo podporené konkrétnymi a dostatočnými dôkazmi, sa oprel iba o všeobecné a abstraktné zistenia.

116 Okrem toho, pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého by právny servis mohol byť nútený obhajovať pred súdmi Únie zákonnosť rozhodnutia, vo vzťahu ku ktorému vyjadril záporné stanovisko, treba uviesť, že tvrdenie takej všeobecnej povahy, ako tvrdí Švédske kráľovstvo, nemôže odôvodniť výnimku z transparentnosti stanovenú nariadením č. 1049/2001 (rozsudok Švédsko a Turco/Rada, už citovaný, bod 65).

117 V predmetnej veci totiž, ako sa pripomenulo v bode 77 tohto rozsudku, bola žiadosť MyTravel o prístup podaná po tom, ako bolo rozhodnutie Airtours zrušené už citovaným rozsudkom Súdu prvého stupňa Airtours/Komisia, a po tom, ako už uplynula lehota na podanie odvolania proti tomuto rozsudku. Za týchto okolností, ako v podstate uvádza generálna advokátka v bode 96 svojich návrhov, sa právny servis nemohol nachádzať v takej situácii, ako sa uviedlo v predchádzajúcom bode, keďže pred súdmi Únie už nebolo možné podať nijaký opravný prostriedok týkajúci sa zákonnosti tohto rozhodnutia.

118 Nakoniec, čo sa týka tvrdenia uvedeného Spolkovou republikou Nemecko, opierajúc sa o už citované uznesenie Donnici/Parlament, stačí uviesť, že skutkové okolnosti, ktoré viedli k tomuto uzneseniu, sa líšia od okolností predmetnej veci. Na jednej strane sa totiž toto uznesenie netýkalo žiadosti o prístup v zmysle nariadenia č. 1049/2001,

ale žiadosti smerujúcej k tomu, aby bolo do spisu v konaní pred Súdnym dvorom vložené stanovisko právneho servisu Parlamentu. Na druhej strane takáto žiadosť bola predložená v rámci prejednávaného sporu, ktorý sa týkal práve platnosti rozhodnutia Parlamentu, na ktoré sa toto stanovisko vzťahovalo. V dôsledku toho uvedené uznesenie nemôže byť relevantné na účely založenia zákonnosti zamietnutia dotknutého prístupu z hľadiska článku 4 ods. 2 druhej zarážky nariadenia č. 1049/2001.

119 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy musí byť aj druhý odvolací dôvod, ktorý uviedlo Švédske kráľovstvo na podporu svojho odvolania, prijatý.

O treťom odvolacom dôvode, založenom na porušení časti vety nachádzajúcej sa na konci odseku 2 a 3 druhého pododseku článku 4 nariadenia č. 1049/2001

120 Svojím tretím odvolacím dôvodom Švédske kráľovstvo vytýka Súdu prvého stupňa, že v predmetnej veci nesprávne posúdil existenciu verejného záujmu odôvodňujúceho zverejnenie dokumentov, keď aj takéto zverejnenie by mohlo narušiť chránené záujmy podľa článku 4 ods. 2 druhej zarážky a článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001.

121 Preto vzhľadom na skutočnosť, že prvý a druhý odvolací dôvod uvedený Švédskym kráľovstvom na podporu odvolania boli Súdnym dvorom prijaté, nie je potrebné preskúmať jeho tretí odvolací dôvod.

O žalobe a vrátení veci Súdu prvého stupňa

122 V súlade s článkom 61 prvým odsekom Štatútu Súdneho dvora Európskej únie môže Súdny dvor v prípade zrušenia rozhodnutia Súdu prvého stupňa buď vydať konečný rozsudok vo veci samej sám, ak to stav konania dovoľuje, alebo vrátiť vec Súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

123 V predmetnej veci Súdny dvor disponuje skutočnosťami nevyhnutnými na vydanie konečného rozhodnutia o dôvodoch uvedených na podporu žaloby založených na porušení jednak článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001 proti dvom sporným rozhodnutiam a jednak odseku 2 druhej zarážky tohto článku proti druhému spornému rozhodnutiu.

124 V tejto súvislosti stačí uviesť, že z dôvodov uvedených v bodoch 89, 98, 100 a 102 tohto rozsudku Komisia v sporných rozhodnutiach nesprávne uplatnila výnimku týkajúcu sa ochrany rozhodovacieho procesu tejto inštitúcie. Rovnako z hľadiska dôvodov uvedených v bodoch 113 až 117 tohto rozsudku táto inštitúcia nesprávne uplatnila výnimku týkajúcu sa ochrany právneho poradenstva.

125 Z toho vyplýva, že sporné rozhodnutia musia byť zrušené v rozsahu, v akom sa zakladajú na článku 4 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1049/2001, a že druhé sporné rozhodnutie musí byť tiež zrušené v rozsahu, v akom sa zakladá na odseku 2 druhej zarážke tohto článku.

126 Naopak, Súdny dvor nemôže rozhodnúť o dôvodoch uvedených MyTravel na podporu jej žaloby, pripomenutých v bode 42 tohto rozsudku, ktoré smerujú proti prvému spornému rozhodnutiu a sú založené na porušení článku 4 ods. 2 druhej a tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001, ani o dôvodoch pripomenutých v bode 43 tohto

rozsudku, ktoré smerujú proti druhému spornému rozhodnutiu a týkajú sa výnimky vzťahujúcej sa na ochranu účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly v spojení s výnimkou vzťahujúcou sa na ochranu rozhodovacieho procesu.

127 Ako sa totiž uviedlo v bodoch 42 a 43 a ako vyplýva z bodov 79 a 130 napadnutého rozsudku, Súd prvého stupňa tieto dôvody nepreskúmal.

128 V dôsledku toho treba vec vrátiť Všeobecnému súdu, aby rozhodol o dôvodoch žaloby podanej pred tento súd zo strany MyTravel, o ktorých nerozhodol.

O trovách

129 Keďže vec musí byť vrátená Všeobecnému súdu, o trovách tohto odvolacieho konania sa rozhodne v konaní vo veci samej.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Bod 2 výroku rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 9. septembra 2008, MyTravel/Komisia (T-403/05), sa zrušuje.**

2. **Rozhodnutie Komisie D(2005) 8461 z 5. septembra 2005, ktoré zamieta žiadosť MyTravel Group plc smerujúcu k získaniu prístupu k niektorým prípravným dokumentom Komisie v oblasti kontroly koncentrácií, sa zrušuje v rozsahu, v akom je založené na článku 4 ods. 3 druhom pododseku nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie.**

3. **Rozhodnutie Komisie D(2005) 9763 z 12. októbra 2005, ktoré čiastočne zamieta žiadosť MyTravel Group plc smerujúcu k získaniu prístupu k niektorým prípravným dokumentom Komisie v oblasti kontroly koncentrácií, sa zrušuje v rozsahu, v akom je založené na článku 4 ods. 2 druhej zarážke a článku 4 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1049/2001.**

4. **Vec sa vracia Všeobecnému súdu Európskej únie, aby rozhodol o dôvodoch žaloby podanej na tento súd zo strany MyTravel Group plc, o ktorých nerozhodol.**

5. **O trovách konania sa rozhodne v konaní vo veci samej.**

Podpisy